32002L0049

L 189/12 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH 18.7.2002

DYREKTYWA 2002/49/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust.1,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([3]),

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ([4]) oraz w świetle ujednoliconego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojednawczy w dniu 8 kwietnia 2002 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Osiągnięcie wysokiego poziomu zdrowia i ochrony środowiska jest częścią polityki wspólnotowej, a ochrona przed hałasem znajduje się wśród przyjętych celów. W zielonej księdze w sprawie przyszłej polityki dotyczącej hałasu Komisja zajęła się hałasem w środowisku jako jednym z głównych problemów środowiskowych w Europie.

(2) Uchwałą z dnia 10 czerwca 1997 r. ([5]) w sprawie zielonej księgi Komisji Parlament Europejski wyraził poparcie dla zielonej księgi, wezwał do pilnego ustanowienia szczególnych środków i inicjatyw w dyrektywie w sprawie zmniejszenia hałasu w środowisku i zwrócił uwagę na brak wiarygodnych, porównywalnych danych na temat sytuacji w dziedzinie źródeł hałasu.

(3) W komunikacie z dnia 1 grudnia 1999 r. w sprawie transportu lotniczego i środowiska Komisja określiła wspólny wskaźnik hałasu i wspólną metodologię obliczania i pomiaru hałasu w pobliżu lotnisk. Przepisy niniejszej dyrektywy uwzględniają wyżej wymieniony komunikat.

(4) Niektóre kategorie emisji hałasu z wyrobów są już objęte ustawodawstwem wspólnotowym, np. dyrektywą Rady 70/157/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do dopuszczalnego poziomu hałasu i układu wydechowego pojazdów silnikowych ([6]), dyrektywą Rady 77/311/EWG z dnia 29 marca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do poziomu hałasu odczuwanego przez kierującego kołowymi ciągnikami rolniczymi lub leśnymi ([7]), dyrektywą Rady 80/51/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z samolotów poddźwiękowych ([8]) oraz dyrektywami uzupełniającymi do niej, dyrektywą Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ([9]) i dyrektywą 2000/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu w środowisku z urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni ([10]).

(5) Niniejsza dyrektywa ma między innymi stanowić podstawę rozwijania i uzupełniania istniejącego zespołu środków wspólnotowych dotyczących emisji hałasu z głównych źródeł, w szczególności z pojazdów kołowych i szynowych oraz ich infrastruktury, samolotów, urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni i urządzeń przemysłowych oraz maszyn samojezdnych, a także opracowywania dodatkowych długo-, średnio- i krótkookresowych środków.

(6) Niniejszej dyrektywy nie należy stosować do niektórych kategorii hałasu, takich jak hałas powstający wewnątrz środka transportu i hałas, którego źródłem są czynności domowe.

(7) Zgodnie z zasadą subsydiarności określoną w art. 5 Traktatu cele Traktatu w zakresie osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia można będzie skuteczniej realizować wówczas, gdy działania Państw Członkowskich zostaną uzupełnione działaniem Wspólnoty, prowadzącym do powszechnego zrozumienia problemu hałasu. Dlatego gromadzenie informacji odnośnie do poziomu hałasu w środowisku, zestawianie tych danych, a także sprawozdawczość w tym zakresie należy prowadzić według porównywalnych kryteriów. Zakłada to stosowanie zharmonizowanych wskaźników i metod oceny oraz kryteriów konfiguracji dla sporządzania map hałasu. Wspólnota najlepiej potrafi ustanowić takie kryteria i metody.

([1]) Dz.U. C 337 E z 28.11.2000, str. 251.
([2]) Dz.U. C 116 z 20.4.2001, str. 48.
([3]) Dz.U. C 148 z 18.5.2001, str. 7.
([4]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2000 r. (Dz. U. C 232 z 17.8.2001, str. 305), wspólne stanowisko Rady z dnia 7 czerwca 2001 r. (Dz. U. C 297 z 23.10.2001, str. 49) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2001 r. (Dz. U. C 87 E z 11.4.2002, str. 118). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2002 r. i decyzja Rady z dnia 21 maja 2002 r.
([5]) Dz.U. C 200 z 30.6.1997, str. 28.
([6]) Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/101/WE (Dz. U. L 334 z 28.12.1999, str. 41).
([7]) Dz.U. L 105 z 28.4.1977 r., str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/54/WE (Dz. U. L 277 z 10.10.1997, str.24).
([8]) Dz.U. L 18 z 24.1.1980, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 83/206/EWG (Dz. U. L 117 z 4.5.1983, str. 15).
([9]) Dz.U. L 225 z 10.8.1992, str. 72. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/7/WE (Dz. U. L 106 z 3.5.2000, str. 1).
([10]) Dz.U. L 162 z 3.7.2000, str. 1.

(8) Niezbędne jest też ustanowienie wspólnych metod oceny „hałasu w środowisku" i definicji „wartości granicznych" w kategoriach zharmonizowanych wskaźników, służących ustalaniu poziomu hałasu. Konkretne wielkości poszczególnych wartości granicznych ustalą Państwa Członkowskie, uwzględniając między innymi potrzebę stosowania zasady prewencji dla zachowania obszarów ciszy w aglomeracjach.

(9) Jako wspólne wskaźniki hałasu wybiera się L_{den} dla oceny dokuczliwości i L_{night} dla oceny zakłócenia snu. Celowe jest także upoważnienie Państw Członkowskich do stosowania uzupełniających wskaźników w procesie monitorowania lub kontrolowania szczególnych sytuacji występowania hałasu.

(10) W odniesieniu do niektórych obszarów, będących przedmiotem zainteresowania, należy wprowadzić obowiązek sporządzania strategicznych map hałasu, ponieważ pozwoli to na pozyskiwanie danych potrzebnych do tworzenia obrazu postrzegania poziomów hałasu na danym obszarze.

(11) Plany działań powinny zajmować się kwestiami priorytetowymi dla obszarów, będących przedmiotem zainteresowania i powinny być sporządzane przez właściwe władze po konsultacji ze społeczeństwem.

(12) W celu zapewnienia szerokiego upowszechniania informacji w społeczeństwie należy wybierać najbardziej odpowiednie kanały informacji.

(13) W celu tworzenia podstawy przyszłej polityki Wspólnoty i dalszego informowania społeczeństwa konieczne jest gromadzenie danych i konsolidowanie odpowiednich sprawozdań obejmujących zakresem całą Wspólnotę,

(14) Komisja powinna dokonywać regularnych ocen wykonania niniejszej dyrektywy.

(15) Przepisy techniczne regulujące metody oceny należy uzupełniać i dostosowywać, w miarę potrzeby, do postępu naukowo-technicznego i postępu europejskiej normalizacji.

(16) Należy przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji [1],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cele

1. Niniejsza dyrektywa ma na celu zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, na podstawie ustalonych priorytetów. W tym celu zarządza się stopniowe wdrażanie następujących działań:

a) ustalenie stopnia narażenia na hałas w środowisku poprzez sporządzanie map hałasu przy zastosowaniu wspólnych dla Państw Członkowskich metod oceny;

b) zapewnienie społeczeństwu dostępu do informacji dotyczącej hałasu w środowisku i jego skutków;

c) przyjęcie przez Państwa Członkowskie, na podstawie danych uzyskanych z map hałasu, planów działań zmierzających do zapobiegania powstawaniu hałasu w środowisku i obniżania jego poziomu tam, gdzie jest to konieczne, zwłaszcza tam, gdzie oddziaływanie hałasu może powodować szkodliwe skutki dla ludzkiego zdrowia, oraz zachowanie jakości klimatu akustycznego środowiska tam, gdzie jest ona jeszcze właściwa.

2. Celem niniejszej dyrektywy jest ponadto stworzenie podstawy dla rozwijania środków wspólnotowych w zakresie obniżania hałasu z głównych źródeł, w szczególności z taboru drogowego i szynowego oraz ich infrastruktury, samolotów, urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni i urządzeń przemysłowych oraz maszyn i urządzeń samobieżnych. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 18 lipca 2006 r., odpowiednie projekty aktów prawnych. Projekty te powinny uwzględniać wyniki sprawozdania, określonego w art. 10 ust. 1.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do hałasu w środowisku, na jaki ludzie są narażeni w szczególności na obszarach zabudowanych, w publicznych parkach lub na innych obszarach względnie cichych w aglomeracji, na obszarach ciszy na otwartym terenie poza miastem, w pobliżu szkół, szpitali i innych wrażliwych na hałas budynków i obszarów.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do hałasu powodowanego przez osobę narażoną, hałasu powodowanego czynnościami domowymi, hałasu powodowanego przez sąsiadów, hałasu w miejscu pracy, hałasu wewnątrz środka transportu ani hałasu powodowanego działaniami wojskowymi na terenach wojskowych.

Artykuł 3

Definicje

W rozumieniu niniejszej dyrektywy:

a) „hałas w środowisku" oznacza niepożądane lub szkodliwe dźwięki powodowane przez działalność człowieka na wolnym powietrzu, w tym hałas emitowany przez środki transportu, ruch drogowy, ruch kolejowy, ruch samolotowy, oraz hałas pochodzący z obszarów działalności przemysłowej, jak określono w załączniku 1 do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli [2];

b) „szkodliwe skutki" oznaczają niekorzystne oddziaływanie na zdrowie ludzkie;

[1] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

[2] Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

c) „dokuczliwość" oznacza stopień uciążliwości hałasu dla społeczności, ustalony na podstawie badań w terenie;

d) „wskaźnik hałasu" oznacza fizyczną skalę, stosowaną do określenia hałasu w środowisku, mającą związek ze szkodliwym skutkiem;

e) „ocena" oznacza dowolną metodę stosowaną do obliczania, przewidywania, szacowania albo pomiaru wartości wskaźnika hałasu lub związanych z nim szkodliwych skutków;

f) „L_{den}" (wskaźnik hałasu dla pory dziennej, wieczornej i nocnej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia ogólnej dokuczliwości, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;

g) „L_{day}" (wskaźnik hałasu w porze dziennej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia dokuczliwości w porze dziennej, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;

h) „$L_{evening}$" (wskaźnik hałasu w porze wieczornej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia dokuczliwości w porze wieczornej, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;

i) „L_{night}" (wskaźnik hałasu w porze nocnej) oznacza wskaźnik hałasu służący do określenia zakłócenia snu, zgodnie z definicją podaną w załączniku I;

j) „relacja dawka–skutek" oznacza stosunek między wartością wskaźnika hałasu a szkodliwym skutkiem;

k) „aglomeracja" oznacza część terytorium, którego granice wyznacza Państwo Członkowskie, o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys. i gęstości zaludnienia powodującej, że Państwo Członkowskie uznaje je za obszar zurbanizowany;

l) „obszar ciszy w obrębie aglomeracji" oznacza obszar, którego granice wyznacza właściwy organ, na przykład obszar, w którym narażenie na hałas z jakiegokolwiek źródła nie przewyższa określonej wartości L_{den} lub innego odpowiedniego wskaźnika hałasu, wyznaczonego przez Państwo Członkowskie;

m) „obszar ciszy na otwartym terenie poza miastem" oznacza obszar, którego granice wyznacza właściwy organ, na przykład obszar, w którym nie występują zakłócenia hałasem komunikacyjnym, przemysłowym lub z działalności rekreacyjnej;

n) „główna droga" oznacza regionalną, krajową albo międzynarodową drogę oznaczoną przez Państwo Członkowskie, którą przejeżdża rocznie ponad trzy miliony pojazdów;

o) „główna linia kolejowa" oznacza linię kolejową oznaczoną przez Państwo Członkowskie, po której przejeżdża rocznie ponad 30 tys. składów pociągów;

p) „główne lotnisko" oznacza cywilny port lotniczy, wyznaczony przez Państwo Członkowskie, na którym odbywa się ponad 50 tysięcy przemieszczeń rocznie (przez przemieszczenie rozumie się start lub lądowanie), z wyłączeniem przemieszczeń dokonywanych wyłącznie w celach szkoleniowych na lekkich samolotach;

q) „sporządzanie mapy hałasu" oznacza przedstawianie, w kategoriach wskaźnika hałasu, danych dotyczących aktualnej lub przewidywanej sytuacji w zakresie hałasu, ze wskazaniem przypadków naruszenia odnośnej obowiązującej wartości granicznej, liczby dotkniętych osób na określonym obszarze lub liczby lokali mieszkalnych poddanych działaniu pewnej wartości wskaźnika hałasu na pewnym obszarze;

r) „strategiczna mapa hałasu" — oznacza mapę, opracowaną do celów całościowej oceny narażenia na hałas z różnych źródeł na danym obszarze, albo do celów sporządzania ogólnych prognoz dla danego obszaru;

s) „wartość graniczna" oznacza wartość L_{den} lub L_{night} i, tam gdzie właściwe, L_{day} i $L_{evening}$, ustaloną przez Państwo Członkowskie, po której przekroczeniu właściwe władze są obowiązane rozważyć lub wprowadzić środki łagodzące; dopuszcza się różnicowanie wartości granicznych według różnych rodzajów hałasu (z ruchu kołowego, szynowego, lotniczego, z działalności przemysłowej itd.), różnego otoczenia i różnej wrażliwości mieszkańców na hałas; dopuszcza się także ich różnicowanie w zależności od istniejącej sytuacji i dla nowych sytuacji (w przypadku gdy nastąpiła zmiana sytuacji w zakresie źródła hałasu lub korzystania z otoczenia);

t) „plany działań" oznaczają plany sporządzane dla potrzeb zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym, w razie potrzeby, dla potrzeb zmniejszania hałasu;

u) „planowanie akustyczne" oznacza kontrolowanie hałasu w przyszłości poprzez wykorzystanie planowanych środków, takich jak planowanie przestrzenne, inżynieria systemów dla komunikacji, planowanie komunikacji, zmniejszenie hałasu przez stosowanie środków z zakresu izolacji dźwiękowej i przez kontrolę źródeł pod kątem hałasu;

v) „społeczeństwo" oznacza osobę lub osoby fizyczne lub prawne i, zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką, ich związki, organizacje i ugrupowania.

Artykuł 4

Wdrożenie i odpowiedzialność

1. Państwa Członkowskie wyznaczają, na odpowiednich poziomach, właściwe władze i organy odpowiedzialne za wdrożenie niniejszej dyrektywy, w szczególności władze odpowiedzialne za:

a) sporządzanie i, gdzie stosowne, odpowiednio, zatwierdzanie map hałasu i planów działań dla aglomeracji, głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk;

b) gromadzenie map hałasu i planów działań.

2. Państwa Członkowskie udostępnią Komisji i społeczeństwu dane określone w ust. 1 w terminie do dnia 18 lipca 2005 r.

Artykuł 5

Wskaźniki hałasu i ich stosowanie

1. Przy sporządzaniu i analizowaniu strategicznych map hałasu zgodnie z art. 7 Państwa Członkowskie stosują wskaźniki hałasu L_{den} i L_{night} określone w załączniku I.

Do czasu wprowadzenia obowiązku stosowania wspólnych metod oceny w procesie ustalania L_{den} i L_{night} dopuszcza się stosowanie w tym celu przez Państwa Członkowskie istniejących krajowych wskaźników hałasu i związanych danych, które należy przeliczyć na wskaźniki, o których mowa powyżej. Nie dopuszcza się korzystania z danych starszych niż trzyletnie.

2. Dopuszcza się stosowanie przez Państwa Członkowskie dodatkowych wskaźników hałasu w odniesieniu do szczególnych przypadków, takich jak określone w załączniku I pkt 3.

3. Dopuszcza się stosowanie przez Państwa Członkowskie, do celów planowania akustycznego i podziału na strefy hałasu wskaźników innych niż L_{den} i L_{night}.

4. Państwa Członkowskie przekażą Komisji, w terminie do dnia 18 lipca 2005 r., informacje dotyczące odnośnych wartości granicznych obowiązujących na ich terytorium lub przygotowywanych, wyrażonych w L_{den} i L_{night} oraz, gdzie stosowne, L_{day} i $L_{evening}$, dla hałasu powstającego z ruchu kołowego, ruchu szynowego, z samolotów wokół lotnisk i hałasu w miejscach prowadzenia działalności przemysłowej, wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi stosowania wartości granicznych.

Artykuł 6

Metody oceny

1. Do ustalania wartości L_{den} i L_{night} stosuje się metody oceny, określone w załączniku II.

2. Komisja ustanowi, w trybie zmiany załącznika II, wspólne metody oceny dla potrzeb ustalania L_{den} i L_{night} zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13 ust. 2. Do czasu przyjęcia tych metod dopuszcza się stosowanie przez Państwa Członkowskie metod oceny, dostosowanych zgodnie z załącznikiem II i opartych na metodach ustanowionych w ich krajowym ustawodawstwie. W takich przypadkach należy wykazać, że wyniki uzyskane metodami, o których mowa, są równorzędne z wynikami uzyskiwanymi przy zastosowaniu metod określonych w pkt 2.2 załącznika II.

3. Dopuszcza się posługiwanie się współczynnikami dawka–skutek, określonymi w załączniku III, przy dokonywaniu oceny szkodliwych skutków.

Artykuł 7

Sporządzanie strategicznych map hałasu

1. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie, w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r., strategicznych map hałasu przedstawiających sytuację w poprzednim roku kalendarzowym oraz ich zatwierdzenie, o ile jest wymagane, przez właściwe władze, dla wszystkich aglomeracji o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy i dla wszystkich głównych dróg o obciążeniu ruchem ponad sześć milionów przejazdów rocznie, głównych linii kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie i głównych lotnisk na swym terytorium.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r., a następnie co pięć lat, o głównych drogach o obciążeniu ruchem ponad 6 milionów przejazdów rocznie, głównych liniach kolejowych o obciążeniu ruchem ponad 60 tysięcy przejazdów składów pociągów rocznie, głównych lotniskach i aglomeracjach o liczbie mieszkańców ponad 250 tysięcy na swym terytorium.

2. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne dla zapewnienia sporządzenia, w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r., a następnie co pięć lat, strategicznych map hałasu przedstawiających sytuację w poprzednim roku kalendarzowym i zatwierdzenia takich map przez właściwe władze, jeśli zatwierdzenie jest wymagane, dla wszystkich aglomeracji i wszystkich głównych dróg i głównych linii kolejowych na swym terytorium.

Państwa Członkowskie powiadomią Komisję, w terminie do dnia 31 grudnia 2008 r., o wszystkich aglomeracjach i wszystkich głównych drogach i głównych liniach kolejowych na swym terytorium.

3. Strategiczne mapy hałasu muszą spełniać minimalne wymagania, ustanowione w załączniku IV.

4. Sąsiadujące Państwa Członkowskie są obowiązane współpracować w zakresie sporządzania strategicznych map hałasu dla obszarów przygranicznych.

5. Strategiczne mapy hałasu analizuje się i zmienia, w miarę potrzeby, nie rzadziej niż co pięć lat od daty sporządzenia.

Artykuł 8

Plany działań

1. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie przez właściwe władze, w terminie do dnia 18 lipca 2008 r., planów działań dla potrzeb zarządzania problemami hałasu i skutkami hałasu oraz w miarę potrzeby, zmniejszania hałasu na obszarach podległych ich właściwości:

a) obszarów położonych w pobliżu głównych dróg o obciążeniu ruchem powyżej 6 milionów przejazdów rocznie, głównych linii kolejowych o obciążeniu ruchem powyżej 60 tysięcy przejazdów pociągów rocznie i głównych lotnisk;

b) aglomeracji o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy. Plany, o których mowa, mają także służyć ochronie obszarów ciszy przed zwiększeniem hałasu.

Właściwe władze dobierają środki przewidziane w planach według własnego uznania, z tym że takie środki powinny w szczególności odnosić się do priorytetów, wynikających z przekroczenia odnośnej wartości granicznej lub z innych kryteriów przyjętych przez Państwa Członkowskie i mieć zastosowanie w szczególności do najważniejszych obszarów, ustalonych w wyniku sporządzania map hałasu.

2. Państwa Członkowskie zapewnią sporządzenie przez właściwe władze, w terminie do dnia 18 lipca 2013 r., planów działań odnoszących się szczególnie do priorytetów wynikających z przekroczenia odnośnej wartości granicznej lub z innych kryteriów, przyjętych przez Państwa Członkowskie dla aglomeracji, głównych dróg i głównych linii kolejowych na swym terytorium.

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o innych istotnych kryteriach określonych w ust. 1 i 2.

4. Plany działań muszą spełniać minimalne wymagania określone w załączniku V.

5. Plany działań analizuje się i, w miarę potrzeby, zmienia w przypadku wystąpienia istotnego zdarzenia, rzutującego na istniejącą sytuację w dziedzinie hałasu, a w każdym razie co pięć lat od daty zatwierdzenia.

6. Sąsiadujące Państwa Członkowskie współpracują w zakresie planów działań dla regionów granicznych.

7. Państwa Członkowskie zapewnią przeprowadzenie społecznych konsultacji w sprawie projektów planów działań, możliwości wczesnego, skutecznego społecznego uczestnictwa w przygotowaniu i analizie planów działań, uwzględnienie wyników uczestnictwa i informowanie społeczeństwa o podjętych decyzjach. Należy zapewnić racjonalny harmonogram uwzględniający odpowiedni czas na poszczególne fazy społecznego uczestnictwa.

W razie gdy obowiązek przeprowadzenia procedury społecznego uczestnictwa wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i innych aktów prawa wspólnotowego, Państwa Członkowskie mogą przewidzieć wspólne procedury, aby uniknąć powielania działań.

Artykuł 9

Informowanie społeczeństwa

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że sporządzone i odpowiednio przyjęte przez nie mapy hałasu oraz opracowane plany działań zostaną udostępnione społeczeństwu i rozpowszechnione zgodnie z odpowiednim prawem wspólnotowym, w szczególności z dyrektywą Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku [1] oraz zgodnie z załącznikami IV i V do niniejszej dyrektywy, między innymi przy użyciu dostępnych technik informacji.

2. Niniejsza informacja powinna być przejrzysta, zrozumiała i przystępna. Powinna zawierać podsumowanie z wyszczególnieniem najważniejszych zagadnień.

Artykuł 10

Gromadzenie i publikowanie danych przez Państwa Członkowskie i Komisję

1. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 18 stycznia 2004 r., sprawozdanie zawierające analizę dotychczasowych środków wspólnotowych w zakresie źródeł hałasu w środowisku.

2. Państwa Członkowskie zapewnią przekazanie Komisji danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań określonych w załączniku VI w ciągu sześciu miesięcy od terminów ustanowionych odpowiednio w art. 7 i 8.

3. Komisja tworzy bazę danych ze strategicznych map hałasu w celu ułatwienia sporządzenia sprawozdania określonego w art. 11 i innych prac techniczno-informacyjnych.

4. Komisja ogłasza co pięć lat uproszczone sprawozdanie na temat danych ze strategicznych map hałasu i planów działań. Termin złożenia pierwszego sprawozdania przypada na dzień 18 lipca 2009 r.

[1] Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

Artykuł 11

Analiza i sprawozdawczość

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie do dnia 18 lipca 2009 r. sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Sprawozdanie, o którym mowa, ma zawierać w szczególności ocenę potrzeby dalszych działań wspólnotowych w sprawie hałasu w środowisku i, gdzie konieczne, propozycje strategii wykonawczych dotyczących takich aspektów, jak:

a) długo- i średnioterminowe zadania dotyczące zmniejszania liczby osób, odczuwających negatywne skutki hałasu w środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem różnic klimatycznych i kulturowych;

b) dodatkowe środki zmniejszania hałasu w środowisku z konkretnych źródeł, w szczególności z urządzeń pracujących na otwartej przestrzeni, środków transportu i infrastruktury transportu, oraz niektórych kategorii działalności przemysłowej oparte na środkach już wdrożonych lub środkach, których przyjęcie jest dyskutowane;

c) ochrona obszarów ciszy na otwartych terenach poza miastem.

3. Sprawozdanie ma obejmować analizę jakości środowiska akustycznego na terytorium Wspólnoty, sporządzoną na podstawie danych określonych w art. 10 i uwzględniać postęp naukowo-techniczny i inne istotne informacje. Głównymi kryteriami wyboru proponowanych strategii i środków są obniżenie szkodliwych skutków i stopa efektywności kosztowej.

4. Po otrzymaniu pierwszego zestawu strategicznych map hałasu Komisja ponownie rozważy:

— możliwość przyjęcia pkt 1 w załączniku I wysokości pomiaru równej 1,5 metra, w odniesieniu do obszarów, na których występują budynki jednopiętrowe,

— niższy dolny limit szacowanej liczby osób narażonych na różne pasma L_{den} i L_{night} w załączniku VI.

5. Analizy sprawozdania dokonuje się co pięć lat lub, w razie potrzeby, częściej. Sprawozdanie musi zawierać ocenę wykonania niniejszej dyrektywy.

6. Wraz ze sprawozdaniem przedkłada się, w razie potrzeby, wnioski w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Dostosowanie

Komisja dostosowuje pkt 3 załącznika I, załącznik II i załącznik III niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2.

Artykuł 13

Komitet

1. Komitet powołany na mocy art. 18 dyrektywy 2000/14/WE jest organem pomocniczym Komisji.

2. Ilekroć przywołuje się niniejszy ustęp, mają zastosowanie przepisy art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

Artykuł 14

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 18 lipca 2004 r. i powiadamiają o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 16

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 czerwca 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
P. COX	J. MATAS I PALOU
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

WSKAŹNIKI HAŁASU

określone w art. 5

1. **Definicja dzień–wieczór–noc L_{den}**

Poziom dzień–wieczór–noc L_{den} w decybelach (dB) ustala się według następującego wzoru:

$$L_{den} = 101g\frac{1}{24}\left(12 * 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 * 10^{\frac{L_{evening}+5}{10}} + 8 * 10^{\frac{L_{night}+10}{10}}\right)$$

gdzie:

— L_{day} — długookresowa, ważona dźwiękiem A średnia poziomu dźwięku zgodna z definicją podaną w ISO 1996-2: 1987, ustalona dla wszystkich pór dziennych w roku,

— $L_{evening}$ — długookresowa, ważona dźwiękiem A średnia poziomu dźwięku zgodna z definicją podaną w ISO 1996-2: 1987, ustalona dla wszystkich pór wieczornych w roku,

— L_{night} — długookresowa, ważona dźwiękiem A średnia poziomu dźwięku zgodna z definicją podaną w ISO 1996-2: 1987, ustalona dla wszystkich pór nocnych w roku,

gdzie:

— pora dzienna trwa 12 godzin, wieczorna — cztery godziny, a nocna — osiem godzin. Państwa Członkowskie mogą skrócić porę wieczorną o jedną lub dwie godziny i przedłużyć w związku z tym porę dzienną i/lub nocną, z zastrzeżeniem, że taka decyzja musi odnosić się jednakowo do wszystkich źródeł i pod warunkiem powiadomienia Komisji o wszelkich systematycznych różnicach w stosunku do opcji domyślnej,

— Państwo Członkowskie wybiera godzinę rozpoczęcia pory dziennej (a w konsekwencji także pory wieczornej i pory nocnej) (wybór, o którym mowa, musi dotyczyć jednakowo wszystkich źródeł hałasu); wartościami domyślnymi są: od 7.00 do 19.00, od 19.00 do 23.00 i od 23.00 do 7.00 czasu miejscowego,

— rok oznacza dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok w odniesieniu do warunków meteorologicznych;

i gdzie:

— uwzględnia się falę padającą, tzn. nie uwzględnia się dźwięku odbitego od elewacji danego budynku mieszkalnego (na ogół przyjmuje się korekcję o 3 dB).

Wysokość punktu pomiaru L_{den} zależy od przeznaczenia wyników pomiaru:

— w przypadku gdy dokonuje się obliczeń dla potrzeb sporządzania strategicznych map hałasu w związku z narażeniem na hałas w budynkach i w ich pobliżu, punkty oceny muszą znajdować się 4,0 ± 0, 2 m (od 3,8 do 4,2 m) nad ziemią i na najbardziej narażonej elewacji; przez najbardziej narażoną elewację rozumie się ścianę zewnętrzną zwróconą frontem do konkretnego źródła hałasu i usytuowaną najbliżej niego; do innych celów można dokonywać innych wyborów,

— w przypadku gdy dokonuje się pomiarów dla potrzeb sporządzania strategicznych map hałasu w związku z narażeniem na hałas w budynkach i w ich pobliżu, dopuszcza się wybór innych wysokości, z zastrzeżeniem, że w żadnym razie nie mogą być mniejsze niż 1,5 m nad ziemią i z zastrzeżeniem korekty wyników zgodnie z równorzędną wysokością 4 m,

— do innych celów, takich jak planowanie akustyczne i podział na strefy hałasu, dopuszcza się wybór innych wysokości, z zastrzeżeniem że w żadnym razie nie mogą być mniejsze niż 1,5 m nad ziemią, na przykład dla:

  — obszarów wiejskich o jednopiętrowej zabudowie mieszkalnej,

  — projektowania lokalnych środków zmniejszania wpływu hałasu na konkretne lokale mieszkalne,

  — sporządzania szczegółowych map hałasu dla ograniczonego obszaru, ze wskazaniem narażenia poszczególnych lokali mieszkalnych na hałas.

2. **Definicja wskaźnika hałasu dla pory nocnej**

Wskaźnik hałasu dla pory nocnej L_{night} jest długookresową, ważoną dźwiękiem A średnią poziomu dźwięku zgodną z definicją zawartą w ISO 1996-2: 1987, ustaloną dla wszystkich pór nocnych w roku,

gdzie:

— pora nocna oznacza okres ośmiu godzin, zgodnie z definicją podaną w ust. 1,

— rok oznacza dany rok w odniesieniu do emisji dźwięku i średni rok kalendarzowy w odniesieniu do warunków meteorologicznych, zgodnie z definicją podaną w ust. 1,

— uwzględnia się dźwięk padający, określony w ust. 1,

— punkt pomiaru — jak dla L_{den}.

3. **Uzupełniające wskaźniki hałasu**

W niektórych przypadkach może być korzystne stosowanie dodatkowo do L_{den} i L_{night}, i, odpowiednio, L_{day} i $L_{evening}$, specjalnych wskaźników hałasu i związanych wartości granicznych. Poniżej podano niektóre przykłady:

— rozpatrywane źródło hałasu działa jedynie przez niewielką część czasu (na przykład, przez mniej niż 20 % sumy okresów dziennych w roku, sumy okresów wieczornych w roku lub sumy okresów nocnych w roku),

— średnia liczba zdarzeń akustycznych w jednej porze lub kilku porach jest bardzo niska (na przykład mniej niż jedno zdarzenie akustyczne na godzinę; zdarzenie akustyczne określane jest jako sygnał akustyczny trwający krócej niż pięć minut; przykładem jest hałas przejeżdżającego pociągu albo przelatującego samolotu),

— wysoki udział dźwięków niskiej częstotliwości w hałasie,

— L_{Amax} lub SEL (poziom ekspozycji na hałas) dla ochrony okresów nocnych w przypadku szczytów hałasu,

— dodatkowa ochrona weekendów lub konkretnej części roku,

— dodatkowa ochrona pory dziennej,

— dodatkowa ochrona pory wieczornej,

— połączenie hałasu z różnych źródeł,

— obszary ciszy na otwartych terenach poza miastem,

— w skład hałasu wchodzą silne składniki tonowe,

— hałas o charakterze impulsowym.

ZAŁĄCZNIK II

METODY OCENY WSKAŹNIKÓW HAŁASU

określone w art. 6

1. **Wstęp**

Wartości L_{den} i L_{night} można ustalaćalbo w drodze wyliczenia,albo pomiaru (na stanowisku oceny). Do prognoz stosuje się wyłącznie wyliczenia.

Tymczasowe metody oceny i pomiaru są określone w pkt 2 i 3.

2. **Przejściowe metody obliczania L_{den} i L_{night}**

2.1. *Dostosowanie dotychczasowych krajowych metod obliczeń*

Jeśli Państwo Członkowskie posiada krajowe metody ustalania wartości długookresowych wskaźników, dopuszcza się stosowanie tych metod pod warunkiem ich dostosowania do definicji wskaźników określonych w załączniku I. W odniesieniu do większości krajowych metod implikuje to wprowadzenie wieczoru jako odrębnej pory i wprowadzenie średniej dla roku. Niektóre dotychczasowe metody będą także wymagać adaptacji w zakresie wyłączenia odbicia od elewacji, włączenia nocy i/lub stanowiska oceny.

Szczególną uwagę należy zwrócić na ustanowienie średniej rocznej. Zmiany emisji i przekazu mogą przyczynić się do wystąpienia fluktuacji w okresie roku.

2.2. *Polecane przejściowe metody obliczeń*

Państwom Członkowskim nieposiadającym krajowych metod obliczeń lub Państwom Członkowskim zainteresowanym zmianą metod obliczeń poleca się następujące metody:

Dla HAŁASU PRZEMYSŁOWEGO: ISO 9613-2: „Akustyka — zmniejszanie propagacji dźwięku na otwartej przestrzeni, część 2: Ogólne metody obliczeń".

Odpowiednie dane dotyczące emisji hałasu (dane wejściowe) dla tej metody można uzyskać z pomiarów wykonanych jedną z następujących metod:

— ISO 8297: 1994 „Akustyka. Ustalanie poziomów mocy akustycznej zakładów przemysłowych o wielu źródłach do celów oceny poziomów ciśnienia akustycznego w środowisku. Metoda inżynieryjna",

— EN ISO 3744: 1995 „Akustyka. Ustalanie poziomów mocy akustycznej hałasu przy wykorzystaniu ciśnienia akustycznego. Metoda inżynieryjna w zasadniczo swobodnym polu nad odbijającą płaszczyzną",

— EN ISO 3746: 1995 „Akustyka. Ustalenie poziomów mocy akustycznej źródeł hałasu przy użyciu powłokowej powierzchni pomiarowej nad odbijającą płaszczyzną".

Dla HAŁASU SAMOLOTÓW: ECAC. CEAC Doc. 29 „Raport w sprawie standardowych metod wyliczania konturów hałasu wokół cywilnych lotnisk", 1997. Spośród rozmaitych sposobów podejścia do modelowania toru lotu należy zastosować technikę segmentacji określoną w ust. 7.5 ECAC. CEAC Doc. 29.

Dla HAŁASU Z RUCHU KOŁOWEGO: francuska krajowa metoda obliczeń „NMPB-Routes - 96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB)", określona w „Arrêté du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routières, Journal Officiel du 10 mai 1995, art. 6" i francuskiej normie „XPS 31-133". W odniesieniu do danych wejściowych dotyczących emisji te dokumenty odsyłają do „Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision des niveaux sonores, CETUR 1980".

Dla HAŁASU Z RUCHU SZYNOWEGO: niderlandzka krajowa metoda obliczeń ogłoszona w „Reken- en Meetvoorschrift Railverkeerslawaai'96, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 20 november 1996".

Wymagane jest dostosowanie wymienionych metod do definicji L_{den} i L_{night}. Komisja ogłosi, w terminie do dnia 1 lipca 2003 r., zgodnie z art. 13 ust. 2, wytyczne w sprawie zmienionych metod i udostępni, na podstawie dotychczasowych danych, dane dotyczące emisji dla hałasu lotniczego, hałasu z ruchu kołowego i hałasu z ruchu szynowego.

3. **Przejściowe metody pomiaru L_{den} i L_{night}**

Państwo Członkowskie, które zamierza stosować własną urzędową metodę pomiaru, dostosuje tę metodę zgodnie z definicjami wskaźników, określonymi w załączniku I i zgodnie z zasadami regulującymi pomiary długookresowych średnich, określonymi w ISO 1996-2: 1987 i ISO 1996-1: 1982.

Państwo Członkowskie, które nie ma metody pomiaru lub woli zastosować inną metodę, może określić metodę na podstawie definicji wskaźnika i zasad, określonych w ISO 1996-2: 1987 i ISO 1996-1: 1982.

Dane uzyskane z pomiaru przed elewacją lub przed innym odbijającym elementem należy skorygować w celu wyłączenia odbitego udziału danej elewacji lub elementu (z reguły implikuje to korektę pomiaru o 3 dB).

ZAŁĄCZNIK III

METODY OCENY SZKODLIWYCH SKUTKÓW

określone w art. 6 ust. 3

Przy dokonywaniu oceny wpływu hałasu na ludność należy posługiwać się współczynnikami dawka–skutek. Współczynniki dawka–skutek, które będą wprowadzone w przyszłości zmianami do niniejszego załącznika zgodnie z art. 13 ust. 2, będą dotyczyć w szczególności:

— stosunku między dokuczliwością a L_{den} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także hałasu przemysłowego,

— stosunku między zakłóceniem snu a L_{night} dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także hałasu przemysłowego.

W razie potrzeby dopuszczalne będzie przedstawienie szczególnych współczynników dawka–skutek dla:

— lokali mieszkalnych posiadających specjalną izolację dźwiękową, określonych w załączniku VI,

— lokali mieszkalnych ze cichą elewacją, określonych w załączniku VI,

— różnych klimatów/różnych kultur,

— szczególnie narażonych grup ludności,

— tonowego hałasu przemysłowego,

— impulsowego hałasu przemysłowego i innych szczególnych przypadków.

ZAŁĄCZNIK IV

MINIMALNE WYMAGANIA ODNOŚNIE DO SPORZĄDZANIA STRATEGICZNYCH MAP HAŁASU

określone w art. 7

1. Strategiczna mapa hałasu stanowi prezentację danych w jednym z następujących aspektów:
   — obecna, poprzednia lub przewidywana sytuacja hałasu w kategoriach wskaźnika hałasu,
   — przekroczenie wartości progowej,
   — przybliżona liczba lokali mieszkalnych, szkół i szpitali, które na danym obszarze są poddane działaniu konkretnych wartości wskaźnika hałasu,
   — przybliżona liczba osób przebywających na danym obszarze, poddanych działaniu hałasu.
2. Strategiczne mapy hałasu można udostępniać społeczeństwu w postaci:
   — wykresów,
   — danych liczbowych w tabelach,
   — danych liczbowych w formie elektronicznej.
3. W strategicznych mapach hałasu dla aglomeracji uwzględnia się szczególnie hałas z:
   — ruchu kołowego,
   — ruchu szynowego,
   — lotnisk,
   — miejsc prowadzenia działalności przemysłowej, w tym także portów.
4. Sporządzanie strategicznych map hałasu służy następującym celom:
   — pozyskiwaniu danych do przekazania Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2 i w załączniku VI,
   — jako źródło informacji dla obywateli zgodnie z art. 9,
   — jako podstawę planu działań zgodnie z art. 8.

   Dla każdego z wyżej wymienionych zastosowań sporządza się innego rodzaju strategiczne mapy hałasu.
5. Minimalne wymagania dla strategicznych map hałasu w zakresie danych przeznaczonych do przekazania Komisji są określone w pkt 1.5, 1.6, 2.5, 2.6 i 2.7 załącznika VI.
6. Dla potrzeb informowania obywateli zgodnie z art. 9 i sporządzania planów działań zgodnie z art. 8 podaje się dodatkowe i bardziej szczegółowe dane, takie jak:
   — prezentacja graficzna,
   — mapa przedstawiająca przekroczenie wartości progowej,
   — mapy różnic, przedstawiające porównanie sytuacji obecnej z wariantami możliwych sytuacji w przyszłości,
   — mapy przedstawiające wartość wskaźnika hałasu na wysokości innej niż 4 m, tam gdzie jest to właściwe.

   Państwa Członkowskie mogą ustanowić zasady dotyczące typów i formatów map hałasu, o których mowa.
7. Strategiczne mapy hałasu na potrzeby lokalne lub krajowe sporządza się dla wysokości oceny 4 m i dla zakresu L_{den} i L_{night} 5 dB zgodnie z definicją podaną w załączniku VI.
8. Dla aglomeracji obowiązuje sporządzanie odrębnych strategicznych map hałasu dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego i hałasu przemysłowego. Dopuszcza się dołączanie map dla innych źródeł.
9. Komisja może opracować wytyczne, zawierające dalsze wskazówki odnośnie do map hałasu, sporządzania map hałasu i oprogramowania do sporządzania map hałasu, zgodnie z art. 13 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE WYMAGANIA ODNOŚNIE DO PLANÓW DZIAŁAŃ

określone w art. 8

1. Plan działań musi zawierać co najmniej następujące elementy:
   - opis danej aglomeracji, jej głównych dróg, głównych linii kolejowych lub głównych lotnisk i innych uwzględnionych źródeł hałasu,
   - odpowiedzialne władze,
   - kontekst prawny,
   - wszystkie obowiązujące wartości graniczne zgodnie z art. 5,
   - podsumowanie wyników sporządzania map hałasu,
   - szacunkowa liczba osób poddanych działaniu hałasu, określenie problemów i sytuacji wymagających poprawy,
   - historię społecznych konsultacji organizowanych zgodnie z art. 8 ust. 7,
   - wszelkie obowiązujące już środki zmniejszania hałasu i wszelkie przygotowywane przedsięwzięcia,
   - działania, jakie właściwe władze zamierzają podjąć w ciągu najbliższych pięciu lat, łącznie ze środkami zachowania obszarów ciszy,
   - długofalową strategię,
   - dane finansowe (o ile są dostępne): budżety, ocena efektywności kosztowej, ocena relacji koszt/korzyść,
   - przewidywane przepisy, służące ocenie wdrożenia i wyników planu działań.

2. Działania, jakie właściwe władze zamierzają podjąć w dziedzinach podlegających ich kompetencji, mogą obejmować na przykład:
   - planowanie komunikacji,
   - planowanie przestrzenne,
   - środki techniczne u źródeł hałasu,
   - wybór cichszych źródeł,
   - zmniejszenie przekazywania dźwięku,
   - środki lub bodźce natury prawnej lub ekonomicznej.

3. Plan działań powinien zawierać szacunki dotyczące zmniejszenia liczby dotkniętych osób (cierpiących z powodu dokuczliwości, zakłócenia snu i innych skutków).

4. Komisja może opracować wytyczne, zawierające dalsze wskazówki odnośnie do planów działań zgodnie z art. 13 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK VI

DANE PRZEKAZYWANE KOMISJI

określone w art. 10

Komisji przekazuje się następujące dane:

1. **Dla aglomeracji:**

1.1. Zwięzły opis aglomeracji: położenie, wielkość, liczba mieszkańców.

1.2. Odpowiedzialne władze.

1.3. Realizowane w przeszłości programy kontroli hałasu i aktualnie obowiązujące środki dotyczące hałasu.

1.4. Zastosowana metoda obliczeń lub pomiarów.

1.5. Szacunkowa liczba osób (w setkach) zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{den} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75, osobno dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego, lotniczego i ze źródeł przemysłowych. Liczby te zaokrągla się do najbliższych stu (tj. 5 200 = między 5 150 a 5 249; 100 = między 50 a 149; 0 = mniej niż 50).

Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:

— specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, tj. specjalną izolację budynku przeciw jednemu lub kilku rodzajom hałasu w środowisku, w połączeniu z takimi instalacjami wentylacyjnymi lub klimatyzacyjnymi, które pozwalają utrzymać wysokie wartości izolacji od hałasu w środowisku,

— cichą elewację, tj. elewację lokalu mieszkalnego, na której wartość L_{den} na poziomie cztery metry nad ziemią i dwa metry przed elewacją, ustalona dla hałasu z konkretnego źródła, jest niższa o ponad 20 dB niż na elewacji o najwyższej wartości L_{den}.

Należy również wskazać wpływ głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk, określonych w art. 3, na powyższy stan.

1.6. Szacunkowa łączna liczba osób (w setkach) zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{night} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70, osobno dla hałasu z ruchu kołowego, szynowego i lotniczego, a także ze źródeł przemysłowych. Przed terminem, ustalonym w art. 11 ust. 1, dopuszcza się szacunkowe określanie tych danych dla pasma wartości 45-49.

Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:

— specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5,

— cichą elewację, określoną w pkt 1.5.

Wymagane jest także wskazanie wpływu głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk na powyższy stan.

1.7. W przypadku graficznej prezentacji na strategicznych mapach muszą być zaznaczone co najmniej kontury 60, 65, 70 i 75 dB.

1.8. Streszczenie planu działań obejmujące wszystkie ważne aspekty określone w załączniku V, o objętości nieprzekraczającej dziesięciu stron.

2. **Dla głównych dróg, głównych linii kolejowych i głównych lotnisk**

2.1. Ogólny opis dróg, linii kolejowych lub lotnisk: umiejscowienie, wielkość i dane dotyczące ruchu.

2.2. Charakterystyka ich otoczenia: aglomeracje, wsie, tereny wiejskie lub inne; dane dotyczące wykorzystania terenu, inne główne źródła hałasu.

2.3. Realizowane w przeszłości programy kontroli hałasu i aktualnie obowiązujące środki dotyczące hałasu.

2.4. Zastosowana metoda obliczeń lub pomiarów.

2.5. Szacunkowa liczba osób (w setkach) mieszkających poza aglomeracją, zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{den} mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 54-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75.

Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:

— specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5,

— cichą elewację, określoną w pkt 1.5.

2.6. Szacowana liczba osób (w setkach) mieszkających poza aglomeracją, zajmujących lokale mieszkalne poddane działaniu każdego z następujących pasm wartości L_{night},mierzonej w dB 4 m nad ziemią na najbardziej narażonej elewacji: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70. Przed terminem ustanowionym w art. 11 ust. 1 dopuszcza się szacunkowe określanie tych danych dla pasma wartości 45-49.

Ponadto należy podać, tam gdzie jest to właściwe i gdzie odnośne dane są dostępne, ile osób w mieszczących się w wymienionych wyżej kategoriach mieszka w lokalach, które mają:

— specjalną izolację przeciw danemu rodzajowi hałasu, określoną w pkt 1.5,

— cichą elewację, określoną w pkt 1.5.

2.7. Łączny obszar (w km^2) poddany działaniu L_{den} o wartości, odpowiednio, powyżej 55, 65 i 75 dB. Wymagane jest również podanie szacowanej łącznej liczby lokali mieszkalnych (w setkach) i szacowanej liczby osób (w setkach) zamieszkujących każdy z tych obszarów. Powyższe dane muszą uwzględniać aglomeracje.

Wymagane jest naniesienie konturów 55 i 65 dB na mapie lub mapach, zawierających informacje o położeniu wsi, miast i aglomeracji w obrębie tych konturów.

2.8. Streszczenie planu działań obejmujące wszystkie ważne aspekty określone w załączniku V, o objętości nieprzekraczającej dziesięciu stron.

3. **Wytyczne**

Komisja może opracować wytyczne zawierające dalsze wskazówki odnośnie do dostarczania informacji, zgodnie z art. 13 ust. 2.